



## ת"פ (רחובות) 69325-10-21 - מדינת ישראל נ' אייל פילבארי

ת"פ (רחובות) 69325-10-21 - מדינת ישראל נ' אייל פילבארישולם רחובות

ת"פ (רחובות) 69325-10-21

מדינת ישראל

נגד

אייל פילבארי

בית משפט השלום ברחובות

[25.09.2024]

כבוד השופטת קרן וקסלר

גזר דין

כתב האישום והעובדות הצריכות לעניין

1. הנאשם הורשע על פי להודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא בפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); והחזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא בפקודת הסמים.

על פי המתואר, בתאריך 2.9.2020 יש הנאשם בסמוך לשעה 09:40 ברכב השייך לאחר, בעיר נס ציונה, ובנסיבות אלה החזיק ברכב בתיק ובתוכו שקית סם מסוכן מסוג קנביס במשך 30 גרם נטו, לצריכתו העצמית וכן סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 12.32 גרם, אותו החזיק בשקית בתוך התיק וכן בשקית נוספת שהוסתרה בתוך תחתוניו. תסקירי שירות המבחן

2. בהתאם להבנות הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן.

ייאמר כבר עתה, כי ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות להפנות את משאביו לשיקום, אולם הנאשם הפגין לאורך ההליך התנהגות בעייתית ובלתי מהימנה, זאת גם לאחר שנתתי דעתי לקשיים אובייקטיביים עמם הוא מתמודד נוכח מחלתו. 3. תסקיר מיום 13.2.2023 סקר בהרחבה את נתוניו של הנאשם וגורמי הסיכון במצבו. הנאשם כבן 30, נמצא בזוגיות יציבה. אובחן כסובל מטרשת נפוצה בשנת 2018 ואינו עובד. לדבריו, אינו מוגבל בתפקוד יומיומי אך סובל מכאבים. הוא מוכר כנכה על ידי ביטוח לאומי וזכאי לקצבה נכות, נמצא במעקב רפואי אינטנסיבי ומקבל טיפול תרופתי, שכולל גם שימוש בקנאביס רפואי.

הנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות. סובל מהתמכרות לסמים כבר מגיל הנועורים, השתלב בעבר בהליכי טיפול וגמילה ושמר על ניקיון מסמים. הנאשם הודה בביצוע העבירות ותאר ברקע משבר נפשי שהוביל אותו בחזרה לשימוש בסם. הנאשם הצהיר שכיום אינו משתמש בסמים אולם מסר בדיקת שתן רק באחת מארבע פגישות אליהן הוזמן, אשר הצביעה על שימוש בסם מסוג קוקאין לצד סם מסוג קנביס, בו משתמש ברישיון. הנאשם הכחיש שימוש בקוקאין וזאת בסתירה לממצאי הבדיקה. שירות המבחן התרשם כי חזרתו לסמים למרות ניסיונות לשלבו בהליכים טיפוליים לאורך השנים, מצביעה על סיכון להישנות עבירות דוות בעתיד. בצד זאת, צוין כי מקבל תמיכה מהקשר עם בת זוגו. בסיכום התסקיר, חיווה דעתו הגורם המטפל דעתו, כי הנאשם יוכל להפיק תועלת מהליך בית משפט קהילתי כגורם המפחית סיכון להישנות עבירות בעתיד. נוכח האמור, הומלץ לדחות את הדיון בשלושה חודשים שבמהלכם ישולב הנאשם בטיפול ביחידה להתמכרויות.

4. בתסקיר מיום 31.5.2023 עדכן שירות המבחן כי בתקופת הדחייה הופנה הנאשם לחמש בדיקות שתן, לאחת מהן לא הגיע, שתיים מהם נמצאו עם שריד סם מסוג קוקאין. הוסבר לנאשם שלא ניתן לשלבו בבית המשפט הקהילתי בנסיבות אלה וכי עליו להשתלב בתחילה במסגרת אבחון וקביעת דרכי טיפול כתנאי לקבלתו בבית המשפט הקהילתי. הנאשם לא הראה נכונות לקחת אחריות על השימוש בקוקאין ואינו מכיר בצורך בשילובו באבחון. בהמשך לטענות שהועלו על ידי הנאשם בנוגע לתרופות אחרות אשר הביאו לממצאים של שימוש בסמים, מסר הנאשם את רשימת התרופות אותן הוא נוטל ובבדיקה שנערכה נמצא שאין כל קשר ביניהן לבין שרידי סם הקוקאין. בשים לב לפער בין הצהרותיו המילוליות לבין התנהלותו בפועל, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

5. בדיון שנערך ביום 7.6.2023 תקפה ההגנה את מהימנות הבדיקות שנערכו על ידי שירות המבחן. הנאשם עמד על כך שאינו עושה שימוש בסמים למעט קנאביס וטען כי בדיקה מעמיקה ויסודית של התרופות שהוא נוטל תראה שזה יכול לתת תשובה מוטעית של שימוש בקוקאין. הואיל והנאשם שב ועמד על כך שהוא נכון לשיתוף פעולה עם שירות המבחן ככל שיידרש והוא נחוש לשקם את חייו בסיוע בת זוגו התומכת בו, מצאתי לנכון לאפשר לנאשם דחייה נוספת על מנת להוכיח שפניו לשיקום.

6. ביום 22.8.2023 הגיש שירות המבחן "תסקיר משלים ובקשה להקדמת דיון". בתסקיר נכתב כי ביום 3.7.2023 נוצר קשר עם הנאשם, אשר זומן לבדיקת שתן, שתישלח למעבדה חיצונית לשם בירור מעמיק באשר לדפוסי צריכת סמים מצדו. הנאשם לא התייצב לבדיקה האמורה וניסיונות ליצור עמו קשר עלו בתוהו. בסמוך לכתיבת התסקיר יצר הנאשם קשר עם קצינת המבחן וטען כי מכשיר הטלפון שלו אבד. התנהלותו זו חיזקה את הערכת שירות המבחן כי קיים פער בין הצהרותיו בנוגע לרצונו לערוך תהליך שינוי ממשי באורחותיו לבין התנהלותו בפועל. שירות המבחן ערך בדיקה נוספת עם רופאה וכן במסמך של משרד הבריאות המפרט רשימת תרופות העשויות לתת תוצאה חיובית בבדיקות סם ולא נמצא כל בסיס לטענותיו בדבר השפעת התרופה אותה הוא נוטל על הממצאים המעידים על שימוש בקוקאין. על רקע האמור, סבר שירות המבחן שהנאשם אינו בשל לקשר טיפולי ולא בא בהמלצה בעניינו.

7. בהמשך לכך נדחו דיונים מפאת טיפולים אליהם זומן הנאשם וכן בעקבות מלחמת "חרבות ברזל". לאחר מכן לא התייצב הנאשם למספר דיונים ואף הוצא נגדו צו הבאה.
8. בדיון שנערך ביום 7.2.2024 עתרה ההגנה לתת לנאשם הזדמנות נוספת ואחרונה לשיתוף פעולה עם שירות המבחן וזאת בכדי שלא יושת עליו עונש מאסר בפועל. נטען כי הנאשם מתקשה להגיע לשירות המבחן בשל נסיבותיו הרפואיות והן בשל המרחק ממקום מגוריו. ביקש כי במקביל לכך יופנה הנאשם לבדיקת התאמתו לעבודות שירות, על אף שאינו משוכנע שיימצא עבורו מקום מתאים.
- הנאשם הסביר שלא הגיע לשירות המבחן בשל המרחק והצורך בנסיעה במצבו בתחבורה ציבורית ואמר: "אם בית המשפט יתן לי הזדמנות אבל אני אסע גם לאילת אם צריך".
- לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובכלל זה את התנגדות המאשימה לדחייה נוספת של הדיון, מבלי שיהא בכך כדי ליצור אצל הנאשם כל ציפייה או תקווה, הפניתי את הנאשם לממונה על עבודות שירות לשם עריכת חוות דעת בעניינו.
9. בתסקיר מסכם ואחרון שהתקבל ביום 29.5.2024 עדכן שירות המבחן כי בפגישה שנערכה עמו, הודה הנאשם שאכן עשה שימוש בסמים מסוג קוקאין וביטא עייפות מהמצב המשפטי בו נתון. שוקפה לנאשם ההתרשמות בדבר נזקקות טיפול בתחום ההתמכרויות המצריכה שילובו באשפוזית ולאחריה בקהילה טיפולית במסגרת הליך אינטנסיבי וממושך, המהווה, כך הוערך, מוצא יחיד שעשוי להפחית מהסיכון להישנות עבירות. בהמשך לכך, בחודש מרץ 2024, נוצר קשר עם האשפוזית והנאשם הונחה להצטייד במסמכים רפואיים אותם נדרש להמציא לצורך קליטתו. ביום 1.5.2024 התברר בשיחה עם הנאשם, כי לא ביצע את המהלכים הדרושים לצורך השתלבותו בקהילה. לדבריו, בשל כאבים מהם סובל. שירות המבחן שב וחידד לנאשם מהם המהלכים, הבדיקות והמסמכים הנדרשים לטובת שילובו באשפוזית, אולם הנאשם חזר להתמקד בקשייו הרפואיים וניכר שאינו פנוי להשתלבות בתהליך המוצע. בסוף חודש מאי נעשה ניסיון נוסף להשיג את הנאשם טלפונית אולם לא היה מענה. נוכח האמור, סבר שירות המבחן כי מוצתה האפשרות להתערבות טיפולית.
10. הנאשם זומן לראיון לצורך בחינת התאמתו לעבודות שירות אולם לא התייצב. טיעוני הצדדים

11. ב"כ המאשימה, עו"ד רותם נבון פסחה, ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 14 ל- 24 חודשי מאסר בפועל ובתוך כך עמדה על האינטרס בהגנה על שלום הציבור מפני הנזקים הכרוכים בשימוש בסמים וביקשה לתת ביטוי לחומרה להחזקת שני סוגי סם ובכללם קוקאין הנחשב לסם שנזקיו קשים. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר כבר הורשע, לא אחת, בעבירות מאותו סוג וטענה כי אין מקום לבוא שוב לקראתו, לאחר שבתי המשפט הקלו עמו, פעם אחר פעם והתחשבו במצבו הבריאותי. ב"כ המאשימה התייחסה בהרחבה לתסקירי שירות המבחן ולניסיונות שנערכו על מנת לשלבו בטיפול אשר עלו בתוהו, כמו גם להתנהלותו של הנאשם, אשר המשיך להשתמש בסמים ובזבז את זמנו של בית המשפט בטענות שווא הנוגעות למהימנות בדיקות הסמים שנערכו לו.
- המאשימה הוסיפה וטענה, כי בתי המשפט עמדו לא פעם על ההבדל בין הודיה לבין לקיחת אחריות אמיתית ובענייננו, מדובר במי שעל אף הודאתו לא הבין את הפסול במעשיו, לא ערך כל מאמץ לשינוי ומצפה כי בית המשפט ישוב ויקל עמו נוכח מצבו הרפואי המורכב. לבסוף, ביקשה להשית על הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, כך שסך הכול יוטלו עליו 22 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי.
12. הסנגור, עו"ד שי גבאי, סבור כי המתחם לו עתרה המאשימה הוא מופרז, וביקש לקבוע מתחם ענישה מקל יותר, שנע ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18-24 חודשי מאסר ברף העליון, וזאת בהתבסס על פסיקה שהגיש.
- הסנגור מיקד טיעונו בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וסבור שיש בהצטברותן כדי להוביל למסקנה לפיה יש לגזור את דינו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, על אף עברו הפלילי. הסנגור שם את כל כובד המשקל על מצבו הרפואי של הנאשם תוך שפרט את הקשיים עמם נאלץ הנאשם להתמודד בעקבות מחלתו. הסנגור הטעים, כי הנאשם מוכר כנכה על ידי הביטוח הלאומי ומטופל בתרופות שונות ולא פשוטות, לרבות קנאביס רפואי. לטענת ההגנה, בעטייה של מחלתו התקשה הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן פעולה, כמצופה ממנו. עוד ביקש לתת ביטוי לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.
- לסיכום, ביקש הסנגור להסתפק בעונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, להימנע מהפעלת המאסר על תנאי או להפעילו בחופף ולהפנות לצורך כך את הנאשם לבדיקת התאמה נוספת.
13. מפי הנאשם שמעתי על הסבל הגופני עמו הוא מתמודד בעקבות מחלתו. עוד אמר: "אני כן רוצה לקחת את עצמי בידיים, לא רוצה לשבת בכלא, הייתי 4 ימים עצור וזה היה מחריד, ירדתי אולי 20 ק"ג בגלל התרופות שנתנו לי, אני לא רוצה שהמצב שלי יתדרדר עוד יותר, אני רוצה עזרה".
- דיון והכרעה

14. נגע הסמים הוא אחד מתחלואיה המרכזיים של החברה, לנוכח הפגיעה הישירה שהם מסבים לבריאותם של צרכני הסמים במיוחד לגבי סמים המוגדרים 'קשים', כגון קוקאין, למשתמשים ולסביבתם וכן לנזקים העקיפים הנגרמים לחברה כולה הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם (ע"פ 4522/18 אסאבן נ' מדינת ישראל (6.10.2016); ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15.2.2016)). בפסיקה ענפה עמדו בתי המשפט על החומרה הטמונה בעבירות הסמים, על הצורך בגמול ובהרתעה בדרך של ענישה מחמירה, כאשר שיקולי הרתעה מקבלים את הבכורה וגוברים על שיקולים אישיים (ע"פ 1274/16 עווד נ' מדינת ישראל (6.10.2016); רע"פ 8388/22 אביבי נ' מדינת ישראל (8.12.2022); ע"פ 1517/22 בן-הרוש נ' מדינת ישראל (8.3.2022)).
15. בחינת מדיניות הענישה המקובלת מעלה כי על דרך הכלל נוהגים בתי המשפט להשית עונשי מאסר בפועל בנסיבות דומות:
- המאשימה הפנתה לת"פ (ראשל"צ) 43850-06-21 מדינת ישראל נ' דאסיה (20.3.2022): דובר בנאשם שהורשע בהחזקה שלא לצריכה עצמית של סם מסוג קנביס במש כולל של כ- 74 גרם וכן בקוקאין במשקל של כ- 3.4 גרם, מחולק ל- 7 שקיות נפרדות. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, השית על הנאשם 10 חודשי מאסר, וכן הפעיל מאסר על תנאי בן חודשי ימים במצטבר, כך שסך הכול ירצה 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. יש לצין כי ערעור ובקשת רשות ערעור נדחות ברע"פ 5382/22 דסיה נ' מדינת ישראל (28.8.2022), כך שלא ברור מדוע מצאה המאשימה לנכון להציג רק את גזר הדין של בית המשפט השלום;
- ת"פ (פ"ת) 50955-01-15 מדינת ישראל נ' וקנין (6.1.2019): בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל בעניינו של הנאשם שהורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 8.4 גרם ברכבו, שלא לצריכה עצמית והטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. גם כאן יש לצין כי ערעור נדחה בהסכמת הנאשם (עפ"ג (מרכז) 49027-03-19 מיום 20.5.2019).
16. ההגנה הפנתה מצד לת"פ (כפ"ס) 53042-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022): בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשים ועד 15 חודשי מאסר בפועל, בעניינו של הנאשם שהחזיק סמים מסוכנים מסוג קנאביס (3 גרם); MDMA (52 טבליות) וקוקאין (3.4 גרם), מצא לסטות לקולה מטעמי שיקום והשית על הנאשם ענישה בדמות של"צ, צו מבחן ועונשים נלווים; ת"פ (רח'א) 30155-11-21 מדינת ישראל נ' טראבין (26.6.2022): נקבע מתחם שנע בין 12 ח- 24 חודשי מאסר בעניינו של נאשם שהחזיק ברכב 20 גר' סם מסוכן מסוג קוקאין; ת"פ (י-ם) 13939-07-18 מדינת ישראל נ' פורת (27.10.2019): הנאשם החזיק בביתו, שלא לצריכתו העצמית, סמים מסוכנים מסוג קנביס במשל 570 גרם נטו; MDMA במשקל 29.11 גרם; חשיש במשקל 30 גרם; קוקאין במשקל 10.4 גרם; LSD במשקל 0.40 גרם נטו; N-Ethylpentylone במשקל 53.3948 גרם; וקטמין במשקל 6.52 גרם, זאת לצד משקלים דיגיטליים וכן סכומי כסף במזומן. באותה הזדמנות, נתפסו ברכבו של הנאשם סמים מסוג קנביס, קוקאין וקטמין כמות קטנה. בשני אישומים נוספים יוחסו לנאשם עבירות סחר בסמים מסוג קנאביס ו-MDMA במספר הזדמנויות. באישום הנוגע להחזקת הסמים קבע בית המשפט את מתחם הענישה בין 3 עד 12 חודשי מאסר. נוכח שיקולי שיקום הושתו על הנאשם של"צ וצו מבחן לצד עונשים נלווים.
17. לפסיקה נוספת ראו:

א. רע"פ 2472/15 יאן שורצמן נ' מדינת ישראל (21.5.2015): המבקש הורשע בהחזקת 4 יחידות של סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל כולל של 1.4115 גרם, ו-19 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין, במשקל כולל של 17.3204 גרם, שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר והשית על הנאשם-16 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שהתחשב בעברו הפלילי המכביד ולקולה- במצבו הרפואי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי מתחם הענישה ינוע בין 12 ח-24 חודשי מאסר. כן הופעל מאסר על תנאי שבית משפט השלום נמנע מלהפעיל והעמיד את העונש על 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. עפ"ג (מרכז) 46297-05-18 מדינת ישראל נ' חדד (8.7.2018): המשיב החזיק במחסן בבניין השייך לדירת מגורים סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 18.96 גרם, סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 45.93 גרם ומשקל אלקטרוני לצורך שקילת סמים. בית משפט השלום העמיד את מתחם העונש ההולם בין 12 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית אולם מצא לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל תסקיר חיובי שהוגש ולאור העובדה שהמשיב נעדר הרשעות קודמות, והשית על המשיב 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל בדעת רוב את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי לא הייתה הצדקה להשתת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. בשים לב לכלל ערכאת ערעור לא ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, הועמד העונש על 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (ב"ש) 34270-03-18 זיתון נ' מדינת ישראל (13.5.2018): הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מסוג קוקאין במשקל של 8.46 גרם נטו ברכבו, שלא לצריכה עצמית. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה שנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל, השית על הנאשם 8 חודשי מאסר והפעיל מאסר על תנאי בן 9 חדשים, בחופף ובמצטבר, כך שירצה בסך הכול 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם ובהסכמת המדינה, הקל בעונש כך שיעמוד על 9 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

ד. עפ"ג (ת"א) 26655-04-14 חמדאן נ' מדינת ישראל (10.9.2014): הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. בכך שהחזיק ברכב 12 שקיות קוקאין במשקל כולל של 5.2464 גרם נטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי שהחל בהליך טיפולי, 8 חודשי מאסר בפועל בצד עונשים נלווים. ערעור הנאשם נדחה.

18. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית בשים לב לטיב הסם- קוקאין, הנחשב כאמור, לסם שפגיעתו רעה ובהתחשב בנסיבות ההחזקה, בטבורה של עיר, ברכב שאינו שייך לו, בשני מקומות שונים- הן ברכב והן על הגוף, בצד החזקת סם מסוג קנאביס, אמנם לצריכה עצמית, אולם בכמות שאיננה קטנה.

19. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת את מתחם העונש ההולם כנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל. קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה

20. הנאשם בן 30. לחובתו 6 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ועוד. בשנת 2014 ריצה מאסר בפועל בן 12 חודשים בגין ביצוע עבירות סחר בסמים וכן למאסר על תנאי בן 3 חודשים (ת"פ 11159-08-23-להלן: המאסר על תנאי). בצד זאת הוטל גם מאסר על תנאי בעבירות מסוג פשע. במועד נוסף בשנת 2014 נדון למאסר בפועל בן 16 חודשים שירוצה בחופף ובמצטבר למאסר לעיל, בין ביצוע עבירות איומים והתפרצות למגורים בכדי לבצע עבירה.

ביום 25.3.2019 נדון הנאשם במסגרת הסדר טיעון ובהסכמת הצדדים לצו מבחן וכן הוארך תוקפו של המאסר על תנאי למשך שנתיים וזאת על רקע המחלה הקשה שפקדה את הנאשם והמלצת שירות המבחן. בדברי ההגנה נאמר כי הנאשם כבר אינו עושה שימוש בסמים והנאשם עצמו הצהיר כי יקפיד על הגעה לשירות המבחן, לרבות לצורך מסירת בדיקות שתן.

בהמשך לכך הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול בצוותא, גניבה בצוותא והיזק לרכוש במזיד בצוותא, וגזר את דינו של הנאשם ביום 19.7.2021 למאסר על תנאי, תוך שייחס משקל ממשי למצבו הרפואי המיוחד.

ביום 15.6.2022, לאחר שכבר הורשע בתיק שבפניי, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי ובהסכמת הצדדים הוארך המאסר על תנאי פעם נוספת, למשך שנה (ת"פ (עכו) 40238-11-20).

21. לנאשם הרשעות תעבורה נוספות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ואי ציות לשוטר, בעטין נדון בשנת 2017 למאסר בפועל לתקופה בת 6 חודשים, לעונשי פסילת רישיון בפועל ועל תנאי, התחייבות וקנס כספי. וכן הרשעה משנת 2014 בעבירות של סירוב להיבדק בדיקת נשיפה, נהיגה בהיותו שיכור ונהיגה בקלות ראש, שבעטיה נדון למאסר בפועל למשך 20 ימים ולעונשי פסילת רישיון בפועל ועל תנאי ועונשים נלווים.

22. לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות לעלות על דרך הישר ולשתף פעולה עם שירות המבחן, אולם הבטחות לחוד, ומעשים לחוד. הנאשם הוכיח כי הצהרותיו כי פניו לשיקום הן ריקות מתוכן, ואף ניסה לזרות חול בעיני בית המשפט ושירות המבחן, כשהעלה טענות כזב לפיהן ממצאי הקוקאין מקורם בתרופות שאותן הוא נוטל באופן חוקי.
23. מהמקובץ לעיל עולה כי מדובר במי שחוזר לבצע עבירות וככל הנראה פרש באופן מוטעה את ההקלות להן זכה בשל סלחנות של בתי המשפט השונים כלפיו, בשל מצבו הרפואי המורכב. מבלי להתעלם מהסבל שנגרם לנאשם בעטייה של מחלתו ומהאתגרים עמם הוא מתמודד, המציאות מלמדת שהיא איננה מונעת מהנאשם לבצע עבירות נוספות ודומה כי הנאשם משתמש במצבו כחומת מגן מפני מתן הדין על מעשיו לאורך השנים.
24. לזכות הנאשם שקלתי את הודייתו בכתב האישום המתוקן, את חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות וכן את מצבו הרפואי, כמפורט לעיל וכפי שעולה ממסמכים שהוגשו על ידי ההגנה. נוכח האמור, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו המרכזי-תחתון של המתחם. תחולתו של המאסר על תנאי
25. הצדדים חלוקים בנוגע לתחולתו של המאסר על תנאי.
26. המאשימה סבורה שהתנאי חב הפעלה וזאת בהתבסס על סעיף 56 בחוק העונשין שכן זה הוארך כבר פעמיים ולא ניתן להאריך או לחדשו שוב. בהקשר זה טענה, כי הנאשם יכול היה לצרף את התיק דנן לת"פ 40238-11-20 בבית המשפט בעכו, אולם בחר שלא לעשות כן מטעמיו.
- מפי ההגנה נטען שבשים לב לכך שהמאסר על תנאי כבר הוארך (בשנית), הרי שלא ניתן להורות כעת על הפעלתו, שכן מותב אחר כבר נדרש לאותו מאסר על תנאי ובנסיבות אלה, הפעלתו כעת, מהווה התעלמות מוחלטת מגזר הדין שניתן. לחילופין, ביקש הסנגור להפעיל את המאסר על תנאי בחופף לעונש אחר שיושת על הנאשם.
27. לא מצאתי כל מניעה להפעלת המאסר על תנאי.
- סעיף 55(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977, קובע כי "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".
- החריג לכלל מפורט בסעיף 56 בחוק העונשין, הקובע, כדלקמן:
- (א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".
- (ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת. סעיף 85 בחוק העונשין, דן באפשרות הארכה נוספת של מאסר על תנאי לצורך טיפול במשתמשים בסמים:
- (א) על אף הוראות סעיף 56(ב), רשאי בית המשפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי.
- ...
- (ג) הארכה נוספת של תקופת התנאי, לפי סעיף זה, תלווה בצו מבחן כאמור בסימן זה ובתנאים האמורים בו; על ההארכה הנוספת יחולו הוראות סעיף 56(ג).
28. אם נסכם בתמצית, לא ניתן להורות פעם נוספת על הארכת מאסר על תנאי שכבר הוארך, אלא לטובת שילובו של הנאשם בטיפול למשתמשים בסמים.
29. כאמור, הוארך התנאי ביום 24.3.2019 למשך שנתיים, כלומר, במועד ביצוע העבירות בתיק שבפניי, חל המאסר על תנאי. בהמשך ביום 15.6.2022, הוארך המאסר על תנאי שוב בהתאם לסעיף 85 וזאת על אף שיש לציין, כי בניגוד לאמור בחוק, לא הושת על הנאשם צו מבחן.
30. טענת ההגנה לפיה הארכת התנאי בתיק האחרון מונעת את הפעלתו גם בתיק שבפניי איננה מתיישבת עם הוראות המחוקק לפיהן לא ניתן להאריך את התנאי פעם נוספת, אלא במסגרת סעיף 85.
- זאת ועוד. השתלשלות העניינים במקרה דנן ממחישה עד כמה קבלת הטענה עשויה להביא לתוצאה אבסורדית: הנאשם הודה בתיק מושא גזר הדין האחרון והורשע בעבירה קלה יחסית של החזקת סם לצריכה עצמית וזאת, לאחר שכבר הורשע בתיק שבפניי בעבירה חמורה יותר. בנסיבות אלה, טענת ההגנה תביא לתוצאה בלתי מתקבלת על הדעת בה יוכל הנאשם להודות בתיק פעוט ולזכות בהארכת התנאי ואז לטעון כי אינו חל בתיק החמור יותר. לא למותר לציין כי הצדדים לא טרחו לומר למותב בבית המשפט בעכו, כי הנאשם כבר הורשע בתיק בפניי.

31. סיכום של דברים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 11159-08-13 והוארך בת"פ 336778-03-17 וזאת בחופף ובמצטבר לעונש המאסר.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים בניכוי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ג. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪, או 30 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום - ובכל אחד בחודש שלאחריו. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): [www.eca.gov.il](http://www.eca.gov.il) (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני ברשות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון \*35592 או בטלפון \*\*\*\*\*. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ה. פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, שתחל מהיום ממאסר, ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רישונו במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל הפסילה במועד שנקבע לעיל, אך הפסילה לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון ולכן לא תסתיים.

לאור דברי הנאשם כי רישונו הופקד בתיק אחר - תנפיק מזכירות בית המשפט אישור הפקדה מהיום שחרורו מהמאסר ללא צורך בהפקדת רישיון.

באחריות הנאשם לפנות למזכירות למלא טופס הרשאה לזיכוי חשבון בנק על מנת שבית המשפט יבצע העברה בנקאית של כספי הפיקדונות. הודעה זו תהווה מסירה כדין. ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, כ"ב אלול תשפ"ד, 25 ספטמבר 2024, בנוכחות הצדדים.